Lietas Nr. 142271712
Lietas arhīva Nr. 1-0998-13/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 31.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese A.Juškeviča,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai /pers. A/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ (personas kods /personas kods/) sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.430 (administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums Nr.FR00018316).

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums Nr.FR00018316 par to, ka 2013.gada 16.janvārī pulksten 12.20 transportlīdzeklis *VOLVO V70* ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ brauca Lielirbes ielā, pie nama Nr.17a, Rīgā ar ātrumu 76 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 114.punkta prasības. Ātrums fiksēts ar ātruma mērīšanas iekārtu *PoliScan Speed MIHP* (sērijas Nr.PS-651308), kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā ir + 3 km/h (ja ātrums < 100 km/h). Faktiskais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu, ir 73 km/h. Ar administratīvā pārkāpuma protokolā - lēmumā Nr.FR00018316 ietverto Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja galvenās inspektores 2012.gada 30.janvāra lēmumu /pers. A/ piemērots naudas sods 30 latu apmērā, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{8}$ panta sesto daļu.

Nepiekrītot administratīvā pārkāpuma protokolā - lēmumā Nr.FR00018316 ietvertajam Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja galvenās inspektores 2012.gada 30.janvāra lēmumam, /pers. A/ to apstrīdēja.

[2] Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.430 (turpmāk arī – Lēmums) atstāts negrozīts administratīvā pārkāpuma protokolā - lēmumā Nr.FR00018316 ietvertais Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja galvenās inspektores 2012.gada 30.janvāra lēmums, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Administratīvā pārkāpuma fiksēšanai tika izmantota ātruma mērīšanas iekārta *PoliScan Speed MIHP* (sērijas Nr.PS-651308), kas atbilst likumā „Par mērījumu vienotību" un Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumos Nr.455 „Kārtība, kādā tiek veikta mērīšanas līdzekļu tipa apstiprināšana, pirmreizējā verificēšana un tirgus uzraudzība" noteiktajām prasībām.

Konkrētajā gadījumā ātrums tika fiksēts 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h. Fiksētais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu, ir 73 km/h. Tādējādi secināms, ka atļautais braukšanas ātrums pārsniegts par 23 km/h.

[2.2] Apskatot administratīvā pārkāpuma protokola - lēmumā Nr.FR00018316 esošo fotouzņēmumu redzams, ka transportlīdzeklis *VOLVO V70* ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ fiksēts kā tehniskajai ātruma mērīšanas iekārtai *PoliScan Speed MIHP* (sērijas Nr.PS-651308) tuvojošais transportlīdzeklis. Transportlīdzeklis *VOLVO V70* ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ administratīvā pārkāpuma protokolā - lēmumā Nr.FR00018316 esošajā fotouzņēmumā ir vienīgais redzamais transportlīdzeklis. Vērtēšanas veidne atrodas tieši uz transportlīdzekļa *VOLVO V70* ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/. Veidnē redzama minētā transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura zīme un kreisais priekšējais ritenis. Veidnes apakšējā mala ir zem minētā transportlīdzekļa riteņiem. Veidnē neatrodas citi satiksmes dalībnieki, kas pārvietojas pa to pašu joslu vai blakus esošo joslu.

Saskaņā ar ātruma mērījumu sistēmas *PoliScan Speed* lietošanas instrukcijas 5.nodaļas 5.2.punktu, tehniskās ātruma mērīšanas *PoliScan Speed* mērījumu stars kontrolē brauktuves daļu 10m līdz 75m attālumā. Katram transportlīdzeklim mērījumu veikšanas apgabalā tiek aprēķināts vidējais braukšanas ātrums. Ja šis vidējais braukšanas ātrums pārsniedz ātruma ierobežojumu, iebūvētā datu apstrādes ierīce uzsāk attēla iegūšanu ar divu kameru sistēmu, kas sastāv no divām augstas izšķirtspējas matricas kamerām.

Ņemot vērā iepriekš minēto, secināms, ka nav pamata apšaubīt 2012.gada 16.janvārī pulksten 12.20 Lielirbes ielā, pie nama Nr.17a, Rīgā fiksēto braukšanas ātrumu 73 km/h (ņemot vērā iekārtas kļūdu) transportlīdzeklim *VOLVO V70* ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/.

[2.3] Administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums Nr.FR00018316 par Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta pārkāpumu sastādīts atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.[6] panta otrās daļas prasībām, kā arī administratīvais sods piemērots likumīgi LAPK 149.[8] panta sestās daļas sankcijas ietvaros. Turklāt ņemot vērā LAPK 149.[8] panta sestās daļas sankcijā paredzēto naudas sodu un Ceļu satiksmes likuma 43.[6] panta otrās daļas nosacījumus, lietderības apsvērumu padziļināta izvērtēšana un iekļaušana administratīvajā aktā nav mērķtiecīga, jo nav iespējams mīkstināt administratīvo sodu.

[3] 2012.gada 27.aprīlī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemta /pers. A/ sūdzība par Lēmumu. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2012.gada 2.maija lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta.

Sūdzībā norādīts, ka /pers. A/ ir pārliecināts, ka 2012. gada 16. janvārī pulksten 12.20, braucot pa Lielirbes ielu pie nama Nr.17a, transportlīdzekļa *VOLVO V70* ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ ātrums bija mazāks par 76 km/h. Neskatoties uz to, ka fotouzņēmumā ir attēlots tikai viens transportlīdzeklis, tas neizslēdz iespēju ka ātruma mērīšanas iekārtas *PoliScan Speed MIHP* fiksētais braukšanas ātrums 76 km/h pieder kādam citam transportlīdzeklim, kas nav redzams fotouzņēmumā.

/pers. A/ lūdz ņemt vērā, ka vismaz pēdējo sešu gadu laikā viņam nebija administratīvo sodu par braukšanas ātruma pārkāpumiem un uz sūdzības sastādīšanas datumu man nav neviena soda punkta. LAPK 21.pants paredz iespēju atbrīvot no administratīvās atbildības maznozīmīga pārkāpuma gadījumā. /pers. A/ piemērotais naudas sods nepārsniedz 30 latus un Lēmumā nav minēts, ka /pers. A/ kā transportlīdzekļa vadītāja rīcība ir radījusi draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai. Tādēļ pat pieļaujot, ka, pretēji /pers. A/ pārliecībai, administratīvais pārkāpums ir noticis, to var atzīt par maznozīmīgu.

[4] 2012.gada 5.jūnijā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemts Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes (turpmāk arī – VP GKPP PP vai Iestāde) paskaidrojums par sūdzību, kurā Iestāde lūdz sūdzību atzīt par nepamatotu un noraidīt. Paskaidrojums pamatots ar Lēmumā ietvertajiem apsvērumiem.

[5] /pers. A/ tiesas sēdē sūdzību uzturēja, pamatojoties uz tajā minētajiem argumentiem. Papildus lūdza atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka Lēmums atstājams negrozīts.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.[13] panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērtāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējot pārsūdzēto lēmumu, tiesa atzīst, ka pārsūdzētajā lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesa pievienojas Lēmumā norādītajai motivācijai.

[8] Papildus tiesa norāda, ka sūdzības iesniedzēja pārliecība par to, ka 2012. gada 16.janvārī pulksten 12.20, braucot pa Lielirbes ielu pie nama Nr.17a, viņa vadītā transportlīdzekļa ātrums bijis mazāks par 76 km/h, nav pietiekams pamats, lai apšaubītu atbilstoši sertificētas policijas mērierīces konstatēto ātrumu. Turklāt, ievērojot to, ka par pārkāpumu sūdzības iesniedzējs uzzinājis, agrākais, 2012.gada 30.janvārī, kad tika sastādīts protokollēmums, sūdzības iesniedzēja pārliecība, ka 2012. gada 16. janvārī pulksten 12.20, braucot pa Lielirbes ielu pie nama Nr.17a, viņa vadītā transportlīdzekļa ātrums bijis mazāks par 76 km/h šķiet pārspīlēti pašapzinīga. Tāpat tiesa konstatē, ka sūdzībā iestādei (*lietas 15.lapa*), pretēji tiesā iesniegtajai sūdzībai, /pers. A/ nav pieminējis savu noteikto pārliecību, ka atļauto braukšanas ātrumu nav pārsniedzis.

[9] LAPK 21. panta pirmā daļa (*likuma redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā*) noteic, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu, savukārt minētā panta otrā daļa paredz, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu (tiesību norma spēkā esošajā redakcijā).

Tādējādi pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja ir konstatējami šādi priekšnosacījumi: 1) pārkāpums izdarīts ceļu satiksmē; 2) par to paredzētais naudas sods nepārsniedz Ls 30; 3) pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Taču, lai pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, papildus obligāto priekšnosacījumu konstatēšanai ir jāizvērtē LAPK 32.panta otrajā daļā minētie apstākļi: pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi un jāizdara lietderības apsvērumi saskaņā ar LAPK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi, proti, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs,

kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Proti, iestādei un tiesai ar LAPK 21.pantu ir piešķirta rīcības brīvība izvērtēt, vai LAPK 32.pantā noteiktā mērķa sasniegšanai ir nepieciešams saukt pārkāpēju pie administratīvās atbildības, vai arī mērķi ir iespējams sasniegt, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Tiesas ieskatā, lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu, ir jāpastāv īpašiem, no tipiskas ceļu satiksmes pārkāpuma situācijas atšķirīgiem, apstākļiem. Izskatāmajā gadījumā sūdzības iesniedzējs kā īpašu pamatu pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu uzskata to apstākli, ka pēdējo sešu gadu laikā viņš nav sodīts pār pārkāpumiem ceļu satiksmē, kas saistīti ar atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu un to, ka pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un viņu mantai.

[10] Tiesa norāda, ka iepriekšēja administratīva sodāmība ir atbildību pastiprinošs apstāklis (LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punkts), nevis atbildību mīkstinošs apstāklis. Savukārt atbildību pastiprinošu apstākļu neesamība nav atbildību mīkstinošs apstāklis, līdz ar to atsaukšanās uz to, ka sūdzības iesniedzējs iepriekš nav izdarījis līdzīgus pārkāpumus, nenozīmē to, ka pārkāpums būtu atzīstams par maznozīmīgu. LAPK 21.pants nav vērtējams atrauti no LAPK 32.panta, kas nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu. Tiesas ieskatā, ja jau likumdevējs par LAPK 149.^{8} panta sestajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu ir paredzējis piemērot konstantu naudas sodu neatkarīgi no tā vai attiecīgā persona šādu pārkāpumu izdara pirmo vai otro reizi, tad nepastāvot kādiem īpašiem apstākļiem nav pamata pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu tikai aiz tā pamata, ka persona iepriekš līdzīgus pārkāpumus nav izdarījusi.

Atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana, atšķirībā no citiem pārkāpumiem ceļu satiksmē, kas paši par sevi draudus nerada (piemēram, braukšana ar transportlīdzekli, kuram neatļauti uzstādīta invalīdu stāvvietu izmantošanas karte), vienmēr rada apdraudējumu citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai citu personu mantai, kaut vai pilsētas apstādījumiem. Sūdzībā iesniedzējs nav norādījis uz apstākļiem, kas šo apdraudējumu konkrētā pārkāpuma izdarīšanas laikā būtu samazinājuši un tiesa arī tādus nekonstatē.

[11] Ievērojot visu iepriekšminēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir pamatots un tiesisks, atzīt /pers. A/ izdarīto pārkāpumu par maznozīmīgu nav pamata un viņa sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, LAPK 289.^{13} panta trešo daļu un 289.^{18} pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.430 (administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums Nr.FR00018316), bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Juškeviča